

РЪКОВОДСТВО ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДОБРИ ПРАКТИКИ

на база резултатите от JA CHRODIS PLUS от 8 държави, които използват Препоръките и критериите от съвместното действие JA CHRODIS (QCR)

Автори: Основна група от името на партньорите на РП7
Октомври, 2020

Ръководството е разработено в рамките на съвместното действие CHRODIS PLUS, тригодишна инициатива (2017-2020), финансирана от ЕК и организациите-участнички с 42 бенефициенти от 20 европейски държави. Целта на CHRODIS PLUS е да се справи с нарастващата тежест на хроничните заболявания чрез насърчаване прилагането на политики и практики в областта. Ръководството предоставя поетапни насоки за прилагането на препоръките и критериите на JA

CHRODIS (1.), базирайки се на опит от пилотни действия в 8 различни държави, които си сътрудничат в Работен пакет 7: Насърчаване на качеството на грижите за хората с хронични заболявания.

СЕДЕМ СЪПЪКИ В ПРОЦЕСА НА ИМПЛЕМЕНТИРАНЕ

Създаване на основната ръководна група и работната група по изпълнението: ангажиране на заинтересовани страни с различна степен на участие - лица, институции или организации, които по някакъв начин са засегнати от приложената практика или са важни за устойчивостта/мащабируемостта на практиката. Участието на целевото население е ключово!

Обхват на практиката: очертаване на проблемът, общата цел и целевото население и определяне на основните характеристики на практиката.

Базов анализ на ситуацията и контекста: идентифициране на контекстуални фактори, които могат да повлияят на изпълнението, като се използват количествени, качествени или смесени методологии.

Изготвяне на пилотен план за действие: определяне на конкретни цели, дейности, отговорности, времева линия и ключови показатели за изпълнението.

Мониторинг и оценка на изпълнението: използвайки методологията PDSA (Plan-Do-Study-Act), резултатите от оценката се свързват с действия за насърчаване на продължително обучение и/или усъвършенстване, и/или за по-нататъшно реструктуриране на практиката.

Отчитане на резултатите: докладването носи основна информация и съобщения за научни, професионални и непрофесионални общности, както и за тези, които вземат решения, и е съществен елемент при изграждането на устойчивостта и мащабируемостта.

Планиране устойчивостта на практиката и увеличаване потенциала за разрастване: устойчивостта на практиката може да бъде осигурена чрез институционализиране и/или чрез собственост/широка подкрепа от съответните заинтересовани страни или общности. Устойчивостта трябва да се планира от първия ден на имплементирането.

(1) Достъпно на: *Int. J. Environ. Res. Public Health* 2020; 17; 951; doi: 10.3390/ijerph17030951